

Publicerad 2015-05-15 14:49 av Margareta Wersäll

aldrig ensam

hon bodde ensam i skogen
grå stuga famnad av talldungar

var hos henne någon gång

det fanns frid där, ett översinnligt lugn
en rödhårig katt gäspade i soffan

den gamla kvinnan ordnade i huset
varje föremål hon rörde
andades minnen

jag såg på henne
- är det inte ensamt här?

hon lyfte leende ett ögonbryn

ensamt?- aldrig,
jag har ju både Gud och katten!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Margareta Wersäll med Poeter.se id #44396 innehar upphovsrätten